

۴. گلزار ڪريون

پڏو. ڳايو.

آچو ته جڳهه گلزار ڪريون،
پريٽ پيريو و هنوار ڪريون.

مالڪ جي سنتان آسيين سڀ،
سڀ سان پيار ئي پيار ڪريون..

سرڳهه بطيابيون ڀونه جهان جي،
ماتا جو سينگار ڪريون.

پاڻ وڻون جئن ساري جڳ کي،
راهه اها اختيار ڪريون.

مانوتا جي مدر مشك سان،
روح سدا تمтар ڪريون.

نوان لفظ:

سنستان = اولاد	گلزار = باغ
مانوتا = إنسانيت	اختيار ڪرڻ = آپنائڻ
ڀونه = ذرتی	

آپياس

سوال ۱: هيٺين سوالن جا جواب لکو.

- ۱) آسيين جڳهه سان ڪھڙو و هنوار ڪريون؟
- ۲) آسيين سڀ ڪنهنجي سنتان آهيون؟
- ۳) جهان کي چا بطيابيون؟
- ۴) روح کي چا سان تمтар ڪريون؟

سوال ۲: بيت جي آذار تي ستون پوريون ڪريو.

- ۱) مالڪ جي پيار ڪريون.
- ۲) پاڻ وڻون اختيار ڪريون.
- ۳) مانوتا جي ڪريون.

سوال ۳: هيٺ ڏنل لفظ جملن هر ڪم آيو.

پريٽ، سنتان، سريٽ، سينگار، مشك، روح

هدایت: ماستر شاگردن کی هيء بیت اثرائی نمونی پڑھي بُذائیندو ۽ چوائیندو.

مشغولي: ماستر شاگردن کي چوندو ته "آسان کي ماتر ڀوميء لاء ڇا ڇا ڪرڻ گهرجي." وشيه تي گهران آن جملا لکي آچن.

پورڪ آپیاس

(١) هیٹ ڏنل بیت جی ستن کی نشي روپ ۾ لکو:-

- ۱) پاڻ وڻون جئن ساري چڳه کي
- ۲) مالڪ جي سنتان آسيين سڀ
- ۳) سرڳه بڻايون ڀونء
- ۴) راهه اها اختيار ڪريون.

(٢) هیٹ ڏنل تڪر ۾ مناسب لفظ چوندي خال پريو:-

چڳ، مشڪ، مذر، گلزار، مانا، پريت

اچ سينتا ڏاڍي خوش هئي.
هڪ جي مندر ۾ هوء
هڪ گيت ڳائڻ واري هئي.
جلدي جلدي تيار ٿي، پنهنجي
گهر جي - - - مان گلاب جو گل پتي،
منهن تي - - - آڻي،
اُن - - - جي رکواليء کي
ياد ڪري، هوء مندر ڏانهن روانيء ٿي.

(٣) بیت مان حاصل ٿيندڙ گھت ۾ گھت پنجن گڻن بابت لکو:-

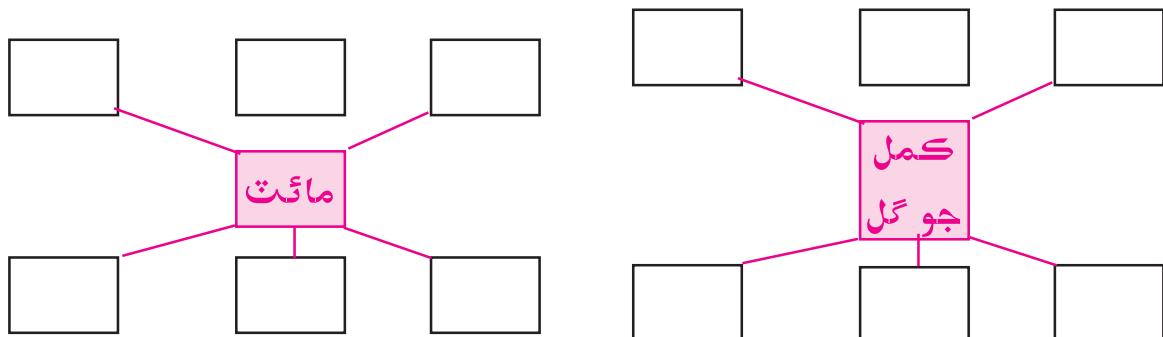
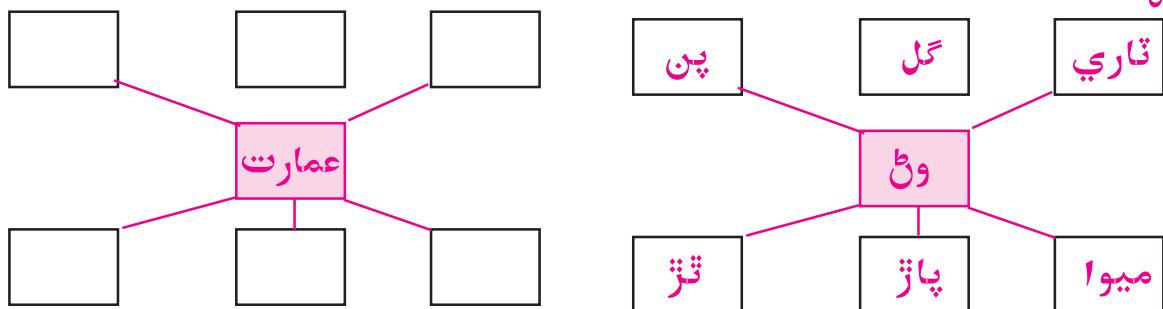
(٤) هیٹ ڏنل لفظن مان هم آوازي لفظ، ساڳئي اکر سان شروع ٿيندڙ لفظء هڪ ٻئي جا،
أُبته لفظ - آهڙا جوڙا چوندي لکو:-

سرڳ، جهان، جڳ، اختيار،
مشڪ، راهه، پيار،
نفرت، منو، ٿمتار،
گلزار، مانوتا، نرڳ،
واهه، ڪتو، روح، خالي، وهنوار،

پاٹ کریان - پاٹ سکان

۱. هینئین لفظن جا لڳا پور کندڙ لفظ لکو.

مثال:-

۲. ڏسو. جا چيو ۽ ٻڌايو:-

۳. ماستر شاگردن کي مومن را ڻيو ۽ ليلا چنيسر سنديء لوڪ ڪھاڻيون ٻڌايندو. ۽ شاگردن کي پنهنجي لفظن ۾ ٻڌائڻ لاءِ چوندو.

٢. مثال ڏسي خاڪو پورو ڪريو.

مثال: - ٻن ڦيتن واري گاڏي - به ڦيتني گاڏي.

	ماما جو پت	جتي چار رستا ملندا آهن.
	پيڻ جي ڏيءَ	جتي ٿي رستا ملندا آهن
	جيڪو ماڻهو ڪاٻي هت سان ڪم ڪري	ڏهن سالن جو مڏو
	جننهن شيءَ جي ڏار تيز نه هُججي	سوءَ سالن جو مڏو
	ماڻهن وچ ۽ ٿيندڙ ڳالهه بولهه.	ست ڏينهن
	جننهن شيءَ جي آر پار ڏسي سگھجي.	گھڻو ڳالهائيندڙ ماڻهو

(٣) ”ڏاڙهي“ لفظ مان اکر چوندي نوان لفظ ناهي هيٺ ڏنل جملن ۽ ڪم آڻي خال پريو.

١) تمام گھڻو ڪم ڪري منهنجو ---- ٿو ڪڙكي.

٢) ڇڏ اياڻپ، ---- ٿيءَ.

٣) ڏوبيءَ ڪپڙن جي ----- هيٺ رکي.

٤) رام چيو ----- منهنجا كتاب آهن.

٥) ڪتي جي ----- بدی ٻار پڄجي ويو.

پروليون سليو

(١) پاڻيءَ ٻن مان ڪجهه ڀي ناهيان،
تمه به پاڻيءَ ٿي ترندي آهيان.

(٣) وڻ ٿي آهي، پندجي ناهي؛
ڏاڙهي آهي، قاضي ناهي،
پاڻيءَ چلکي، برتن ناهي؛
جمڻ مرهن ٿي گهربل آهي.

(٤) پينر پيئي پياريون پياريون؛
ساري جڳ کي جاچڻ واريون،
هڪ پئي جي پرسان ئي گهارن؛
مگر تڏهن يي ڏار گدارن.

